

Els quatre membres del grup parlamentari Compromís pel País Valencià enfrontats a la seua síndica, Glòria Marcos, han ratificat l'escrit en què demanen a la mesa de les Corts que Mònica Oltra n'esdevinga la nova portaveu. El procés de relleu és imparable, i Marcos se sincera ací sobre la tensíssima situació del pacte.

“El 27-M no estàvem tots igual d'afectats”

La reunió d'urgència del grup parlamentari del Compromís s'ha clos amb la corda encara més tibada. Els quatre *rebels* —Mònica Oltra i Mireia Mollà, d'Esquerra i País, i Enric Morera i Josep Maria Panella, del Bloc—, s'han imposat de nou a una Glòria Marcos a qui només fan costat els comunistes Lluís Torró i Marina Albiol: l'escrit del 16 de juliol, en què exigien el canvi de síndica, ha estat ratificat. Esquerra Unida ha obert un expedient a Oltra i Mollà, que seran expulsades si, com tot indica, triomfa l'intent de rellevar Marcos i no abandonen els seus escons. Esquerra i País —corrent que representa el 30% d'EUPV i que es constituirà com a partit a l'octubre— tindria en aquest cas el pretext per a eixir d'EUPV i unir-se al Bloc. Marcos s'ho mira tot amb cansament i tristesa. Parla amb EL TEMPS alhora que, a la sala de premsa de les Corts, els quatre díscols argumenten la seua decisió. Quan acaba l'entrevista, se'n va de vacances a l'Alt Empordà.

—Us sentiu traïda?

—Sí. I no sols personalment, que en política aquestes coses ja passen, sinó que sent la traïció cap als electors que s'havien il·lusionat amb el Compromís. Hi ha gent que m'escrui correus electrònics i que assegura sentir-se estafada.

—Parleu de traïció personal.

—Sí, perquè, després de molts anys en política, segons què costa molt de pair: fer les coses sense dir-les a la cara, presentar papers al registre [de les Corts, per rellevar-la com a síndica] cinc minuts abans de les 9 del vespre, prendre acords sense que la resta ens n'assabentem... És terrible fer servir majories conjunturals per a destruir allò que defensa la majoria real de les organitzacions que integren el Compromís. Jo, en política, ja he vist moltes batalles, però mai no havia vist assassinats per l'esquena, amb nocturnitat i sense temps per a defensar-te. Mai no havia vist ganivetades als ronyons tan forassenyades com aquestes. I, sobretot, és terrible amb vista al futur: no sols em

preocupa què passa ara i ací, això seria massa fastigós, massa pobre.

—Futur? Quin vertigen!

—A qui se sent traït amb el seu vot, no el recuperes a curt termini. No entenc cap a on van. El nostre consell polític [d'EUPV] ja havia aprovat de proposar la reedició del Compromís a les generals, amb l'única abstenció de Pasqual Mollà [líder d'Esquerra i País]. Aquestes actuacions grolleres i mesquines trenquen les expectatives amb vista a les generals i, també, amb vista a les autonòmiques de 2011. Si ja va costar molt esborrar de la ment de la gent els episodis del 87, ara encara serà pitjor.

—El pacte fugaç i turmentós d'EUPV i Unitat del Poble Valencià era un fantasma que amenaçava el Compromís.

—Jo no m'esperava que es repetira la història. Si no, no haguera proposat el referèndum a EUPV, ni m'haguera partit la cara, amunt i avall, perquè isquera bé.

—Els opositors al pacte amb el Bloc ja us han dit que us heu equivocat?

—Sí, i també hi ha gent de fora d'EUPV que em demana perdó per haver-nos animat a fer el Compromís...

—**Us en penediu, per tant.**

—Estic dolguda. En la vida, no s'hi val tot. Aquells que tant defensaven el Compromís, ara peguen una puntada al prestigi intangible, ço és, a la il·lusió que la gent diposita en les coses.

—**Esquerra i País assegura que vau acatar l'acord multipartit en témer que EUPV no arribara al 5%.**

—Ara es demostra que n'hi havia que volien el Compromís per a desfer EUPV, i que n'hi havia que no volíem jugar a nines russes i que teníem clar que EUPV és un projecte que suma amb uns altres.

—**Us acusa, a vós i al Partit Comunista, de no haver-vos cregut el pacte.**

—Això és mentida, literalment, i Pasqual [Mollà] ho sap. Pasqual sap que menteix quan diu això. Pasqual ho sap. A mi se'm nota quan no dic la veritat. Jo volia fer tot el possible per desplaçar la dreta, vaig defensar el Compromís al llarg de 6.000 quilòmetres i 181 actes...

—**...I ben junts, Enric Morera i vós. Semblàveu una parella feliç.**

—Home, nosaltres vam tirar el carro una mica més que no ells. Hi ha llocs en què el Bloc no va defensar el Compromís i on nosaltres, tot i que a l'àmbit local ens presentàvem separatament, sempre defensàvem el pacte autonòmic. Per això no entenc aquest final. Al llarg de la història d'EUPV hi ha hagut companys que s'han estimat més donar suport a unes altres opcions polítiques... Però què significa ara, aquesta teoria del caos?

—**Jo no entenc en física.**

—Doncs que no s'enganyen els companys del Bloc: això vol dir trencar Esquerra Unida, però també el Bloc, i dur-nos a una teoria del caos que acabarà fraccionant tot aquest espai. S'enganya qui pensa que els moviments dels companys d'Esquerra i País busquen fer no sé què amb el Bloc. Açò afectarà tant Esquerra Unida com després al Bloc. Sectors del Bloc, de fet, ens fan arribar el descontentament amb la manera com evoluciona aquesta situació.

—**El Bloc i Esquerra i País somien superar el 5% i fer extraparlamentària EUPV, el 2011. Així, serien l'única alternativa al PP i al PSPV-PSOE.**

—Supose que és l'escenari a què aspirem, però Esquerra Unida, tot i aquestes malifetes, encara és un projecte viu. En

política, no solament compten els continguts, sinó també les formes, i els nostres votants hi són molt sensibles. Està bé que Esquerra i País vulga constituir-se en partit polític, però no que aprofiten l'avinentesa per trencar Esquerra Unida, amb la complicitat del Bloc, sense la qual, per cert, no haurien pogut fer res. A més, aquests dies m'he assabentat d'algunes coses, com que les dues companyes d'Esquerra i País [Oltra i Mollà], injustificablement i il·legítimament, ja van votar en contra meu en la primera tria de portaveu, quan tots nosaltres votàrem Enric Morera com a síndic adjunt, segons preveia el protocol del Compromís. Si jo, en canvi, dic que Esquerra Unida m'ha escollit com a síndic, no s'hi val? Jo no he fet res, en contra d'allò pactat!

—**No veieu clar que lliguen Esquerra i País i el Bloc?**

—Només diré que han emprès de molt mala manera un camí difícil, que no té base suficient per a superar el 5%.

—**De segur que a la nit electoral ja vau notar que estaríeu en minoria al grup, que éreu tres contra quatre.**

—No, jo no tenia aquest prejudici.

—**Fa anys que se'n parla, de la bona sintonia entre Esquerra i País i el Bloc.**

—Jo no esperava que els companys del Bloc traïren els acords i que trencaren la norma segons la qual les relacions entre les organitzacions corresponen a les direccions respectives.

—**El 27-M, els representants del Bloc no estaven tan afectats pels resultats?**

—Tots estàvem afectats...

—**Doncs ho dieu amb un to que...**

—...Home, és que alguns no estaven gaire afectats, però no vull mirar a casa de ningú. És clar que no estàvem tots igual d'afectats: n'estava més la gent que s'havia cregut la campanya, que trobava que, després de la feina feta, els resultats eren dolents i injustos. Aquesta gent estava més dolguda que no els qui pensaven que podrien utilitzar els resultats com a

“N'hi havia que volien el Compromís per a desfer Esquerra Unida”

eina per a fer mal a Esquerra Unida, com a eina per a saldar velles picabaralles.

—**Aquests sectors acusen el PCPV de copar tots els càrrecs disponibles: el diputat provincial —Jesús León—; el segon portaveu adjunt a les Corts —Lluís Torró—; el representant a RTVV —Amadeu Sanchis—; i l'únic lloc d'eixida als comicis del març —Marga Sanz.**

—Esquerra Unida és una força plural, amb uns reglaments tan democràtics que permeten que la minoria tinga avui dues diputades... Ara bé, la minoria no pot imposar totes les regles del joc.

—**Però sí la majoria. Aquests quatre nomenaments són molt importants.**

—Jo no passe llista de tots els alliberats d'Esquerra i País, que ningú no qüestiona. On van a parar els recursos de l'Ajuntament de Sueca? I els d'Elx? Qui els té? La majoria els demana aquests diners? De què parlem? És fàcil de promoure imatges que no es corresponen amb la realitat... De qui és l'alliberat de Castelló? I els treballadors de la casa?

—**La majoria d'EUPV ha demanat la reedició del Compromís a Madrid, però tothom sap que no volen que hi continue Isaura Navarro, que agrada-ria fins i tot al Bloc.**

—Aquesta qüestió no era damunt la taula. Al penúltim consell nacional, vaig dir que era raonable sumar tots els esforços per mantenir la diputada a Madrid. Era un gest, i li ho vaig fer saber a ella [Isaura Navarro], expressament. Ara, però, ells han cremat aquesta possibilitat. Les converses serveixen per a conèixer les posicions, per a explorar camins... De negociadors, fins i tot n'hi ha entre Hamàs i al-Fatah! Ací no, ací hi ha gent afeccionada a cremar noms. Ací la lleialtat és molt qüestionada.

—**Mollà, la setmana passada, ens deia que al consell federal d'Esquerra Unida vau atribuir els mals resultats d'EUPV al pacte amb el Bloc.**

—Ell no hi era, en aquesta reunió. Jo vaig dir que el resultat no corresponia a les nostres expectatives, com ha passat a Tarragona o a Pamplona. També vaig dir que un dels nostres socis al Compromís era divers i que, en ocasions, ha arribat a acords amb CiU. Potser vol justificar la crònica d'una mort anunciada. A EUPV hi ha gent que no és de fiar.

—**I podeu conviure així?**

—El problema és que n'hi ha que no accepten les decisions democràtiques, la

“De negociadors, fins i tot n’hi ha entre Hamàs i al-Fatah! Ací, no”

regla del joc número u. N’hi ha que mai no han acatat aquesta majoria.

—Per aquesta regla de tres, l’estreta majoria d’EUPV no hauria d’imposar-se als cinc partits del Compromís.

—És que som el 69%: el 60% d’EUPV més aquells que estan amb nosaltres [els Verds, amb un vot ponderat del 7% en la presa de decisions del Compromís, i Izquierda Republicana, amb el 2%; el Bloc en té el 30%, i Esquerra Ecologista, l’1%]. Som tres partits contra dos.

—EUPV és partida en dos...

—Però les relacions exteriors corresponen a les direccions dels partits.

—Esquerra i País diu que, en les tres primeres reunions del grup, els heu escridassat, heu evitat votacions i us heu arribat a alçar de la taula. Mollà ens deia que sou “gairebé despòtica”.

—Per favor, per favor, per favor... No hi faré cap comentari. Això no és cert. No em defensaré de les falsedats que diuen sobre mi. Qui em coneix, sap com sóc. És intolerable fer servir els mitjans per desqualificar els companys i, també, atacar l’honorabilitat de les persones: això genera trencaments de difícil solució.

—Quins punts del protocol del Compromís han violat els quatre diputats?

—El representant a RTVV corresponia d’escollir-lo, en exclusiva, a EUPV; tot seguit, han demanat la meua substitució com a síndica. A més, les diputades han incomplert una qüestió molt important: la caixa comuna, l’obligació de donar els diners a la seua organització. Cobren els honoraris públics als seus comptes personals. El primer dia, els vaig facilitar el número de compte on habitualment ingresseu els diners dels diputats i a partir dels quals Esquerra Unida després liquida el nostre salari. Ens va sorprendre que no ingressaren aquests diners: això significa vulnerar els estatuts d’Esquerra Unida. I hi ha més coses que tampoc no es comenten, com que Mònica [Oltra] no té dedicació exclusiva i que, a més, compatibilitzaria la sindicatura amb el càrrec que ja ocupa al consell assessor de RTVE.

—Parlàveu de RTVV, i pel Bloc, la designació de Sanchis és una “provocació”, perquè s’oposava al pacte.

—Però això qui ha de jutjar-ho? Amadeu Sanchis té tota la confiança de la direcció. Té un criteri polític impecable per a estar al consell d’administració.

—Al miting central del Compromís, hi intervingué Sanchis, que era candidat d’EUPV a l’alcaldia de València. Això tampoc no va agrair al Bloc.

—Això s’havia negociat! Quan acordes alguna cosa, l’has de respectar! No pots dir, després, que millor no haver-ho fet.

—Gaspar Llamazares us fa costat, i això que l’actual direcció d’EUPV és més propera a Francesc Frutos.

—Sí, i ja li he dit que alguna persona del seu entorn va venir a l’assemblea d’Esquerra i País a fi de donar-los suport, cosa que no em sembla gens bé.

—Heu parlat darrerament amb l’ex-coordinador general Joan Ribó?

—No. Ni tan sols no m’ha telefonat per preguntar-me com em trobava de salut [Glòria Marcos va patir un desmai, al ple de les Corts del 17 de juliol passat].

—Esperàveu la seua trucada?

—Sí, i la de Pasqual [Mollà], i la de Bort [ex-diputat provincial]. És dur que gent amb la qual has treballat 25 anys no t’envie ni un missatge per dir-te que et millores i per animar-te... Ni Mònica [Oltra] ni Mireia [Mollà], tampoc no se n’han preocupat. Això parla de la qualitat humana de segons quines persones.

“Pasqual Mollà vol justificar la crònica d’una mort anunciada”

—Us ha trucat algú del Partit Popular, amb aquest motiu?

—Sí. I del PSPV també.

—Algun membre del Consell?

—Sí. El conseller de Sanitat fins i tot va donar-me el seu número de telèfon mòbil, per si necessitava res.

—PP i PSPV-PSOE van oposar-se, en primera instància, al vostre relleu.

—Van fer palès que estan en contra del filibusterisme parlamentari. És que, tot això que passa no ho entén ningú!

—Filibusterisme és transfuguisme?

—No vull desqualificar ningú.

—Si com sembla sou rellevada com a síndica, vos, Torró i Albiol viuríeu molt incòmodes al grup. Us n’aniríeu?

—Si no m’expulsen, continuaré. Jo sóc una diputada, escollida pels ciutadans, i vull continuar treballant. Dependrà de la situació en què vulga deixar-me aquesta majoria d’Esquerra i País i el Bloc.

—És a les seues mans.

—Jo no llançaré la tovallola. No em coneix, qui pensa que marxaré. Mentre tinga el suport d’EUPV, defensaré aquells qui m’han votat. No oblidem que jo era la cap de llista del Compromís.

—Adéu a la vella possibilitat d’una gran plataforma política progressista, nacionalista i ecologista, en tot cas.

—Ha quedat clar que hi ha gent creïble per a poder impulsar-la i gent que no. Hi insistisc: m’ha sobtat que des del Bloc intenten trencar EUPV, que pacten amb les nostres minories. És injustificable!

—Comentàvem abans que vos i Enric Morera semblàveu una parella de fet durant la campanya... I ara? Us saludeu, quan us trobeu a les estretes dependències que compartiu a les Corts?

—Sempre mire de no perdre els nervis, de no cridar... Allò que no es diu, és allò que després no fereix. Als diversos grups parlamentaris d’Esquerra Unida que han passat per les Corts valencianes, però, mai no s’havia viscut una situació semblant a aquesta.

Victor Maceda